

Izhaja vsak pondeljek
in četrtek ob 8. uri
— predpoldne. —
Stane za celo leto 15 L.,
za pol leta 8 L., za četr
leta 4 L. Že inozemstvo
celo leto 80 L.
Na naročila brez
dopolnega naročnine se
ne oziramo.
Odgovorni urednik:
RICHARD OREL.

Številka 75.

GORIŠKA STRAŽA

V Gorici, v četrtek 20. septembra 1923.

Letnik VI.

Neprankirana pisma se
ne sprejemajo. Oglesi
se računa po dogovo
ru in se plačajo v naprej
listi, izdeja konsorcij
„GORIŠKE STRAŽE“
Tisk. S. Spazzai
v Trstu.
Uprava in Uredništvo:
ulica Mameli 5.
(prej Scuole).

Za našo mladino

Fasistska vlada misli izvršiti v državnem življenju Italije veliko reformo. V nasprotju z vso preteklostjo zadnjega petdesetletja uvaja fašizem v italijansko šolo obvezni verski pouk. S tem je postavljena vzgoja novega rodu na popolnoma nove temelje. Priznati je treba, da pomeni ta reforma za staro Italijo velik korak naprej.

Za nove pokrajine pa je stvar bistveno drugačna. Pri nas je verski pouk in verska vzgoja mladine že zdavnaj vpetljana, naši predniki so znali verski značaj šole trdovratno braniti in so vse poskuse nasprotnikov vselej zmagovali odbijati. Tako določa pri nas zakon, da se more v ljudskih in srednjih šolah vrati dve uri na teden verski poduk, in sicer kot obvezen učni predmet. Na Trentinskem se vrši v podeželskih ljudskih šolah celo tri ure na teden veronauk. Nadalje določa pri nas zakon, da podučujejo veronauk duhovniki, ker so pač eni po naravi za to poklicani in morejo le oni biti pravi tolmači naukov katoliške cerkve.

Taka je pri nas navada že od pamтивeka in nkomur ne pada na misel, da bi moglo biti drugače. Toda — kakor imamo v časopisu, — misli uveljaviti fasistska vlada v verski vzgoji sedaj druga načela Verskega poduka mladine, naj bi ne vršili v to poklicani duhovniki, temveč učitelji. Ko bi to obveljalo, bi se zvršil v ljudskošolskem pouku naših krajev popelen preobrat. Cerkev, ki je po svojih duhovnikih doslej sama tolmačila mladini svoj nauk, bi prišla ob to pravico in izgubila svoj dosedanji vpliv. Reforma se ne strinja z naukom in načeli Cerkve.

V naših krajev šola ni tolmačila učencev le nauka katolicizma, temveč je skrbela tudi za religiozno življenje mladine. Zato so bile poleg verouka obvezne tudi verske vaje, ki so se ponavljale večkrat v letu. Te vaje bi morale sedaj odpasti. Važno je tudi to, da bi se po novem sistemu verouk občutno zmanjšal, in sicer na eno telesno uro za vse ljudske šole v mestu in na deželi. Na srednjih šolah bi po dajevanje katoliškega nauka sploh odpadlo.

„ZVEZA DRUŽINSKIH OČETOV.“

Reformo, ki jo misli vpeljati fašizem v telstvo, je torej za staro kraljevino velik korak naprej, za nove pokrajine pa odločen korak nazaj. Naše ljudstvo smatra verski značaj šole za nedotakljiv zaklad našega kulturnega napredka in ne mara žrtvovati niti ene svojih dosežnih pridobitev. Naše matere in naši otetje se zavedajo dobro, da gre v tem praklanju za duševni razvoj in blagor nihovih lastnih otrok in zato so v svojih zahtevah neomajni. Iste misli in iste volje niso le Nemci in Slovenci, temveč tudi Italijani iz novih pokrajin.

Na Trentinskem je začelo med italijskimi katoličani mogočno gibanje za obrambo dosedanja verskega pouka in na tisoče brzojavov je bilo odposlatih Mussoliniu. Vse občine dežele so se priključile gibanju in njihov klic je zadonal do Rima. Italijanski katoličani so storili se več Organizirali so „Zvezo družinskih očetov“ iz izključnim ciljem, braniti verski pouk v šoli.

Toda tudi v nemškem delu dežele je začelo med ljudstvom močno gibanje. Od vasi do vasi se pobirajo podpisi za

versko vzgojo mladine in tisoči mož in žena so že podpisali resolucijo na Mussolinija. Enodušna zahteva trentinskega ljudstva ima izreden pomen in veliko moč, ker so se tudi v starem kraljestvu vzdignili glasovi pritrjevanja. Mogočni in sijajni evharistični kongres v Genovi, ki je zbral na obali Ligurskega morja stotisočglave monožice iz cele države, je sklenil resolucijo, v kateri zahteva isto, kar prebivalstvo novih pokrajin. Ne vemo se, kakšen uspeh so imeli odločne zahteve katoliškega ljudstva

pri Mussoliniju. Mi smo navajeni, da ne verujemo mnogo v popustljivost fašistske vlade. Toda v tej stvari upamo vendar, da si rimske državniki ne bodo mašili ušes pred mogočnim klicem naroda. Kajti klic se dviga iz najglobljih globin množic in zadeva največje sestinje ljudstva.

Ni je državne oblasti, ki bi mogla in smela prezreti takih zahtev prebivalstva.

Primorski Slovenci se priključujemo iz polnega srca našim nemškim in italijanskim sodržavljanom, kajti preko vseh političnih in narodnih razlik nas združuje z njimi isti ideal krščanske civilizacije.

Kaj se godi po svetu?

Vprašanje neke se je v zadnjih dneh zelo močno zaostriло. Dosedanj predsednik reške vlade gospod Depoli je nenadoma odstopil in rimska vlada je poslala na Reko generala Giardina, da vzame v svoje roke vodstvo mesta. Doslej je stal na čelu Reke domaćin, odslej naprej poveljuje nad državico italijanski senator in general. Kakšno važnost imamo prisovati tej spremembji? Po našem se s tem na Reki ni Bog zna kaj spremeno. Kajti Italija ima Reko že več ko leto dni v popolni posesti, njeni orožniki in vojaki služujejo na Reki kakor v kaki drugi pokrajini Italije, reška vlada se je cel čas obračala v Rim kakor v glavnem mestu skupne domovine in prejemala od tam denarno pomoč. Da smatrajo vladajoči politiki Reke rimske vlado za svoje vlado, se vidi že v tem, da je gospod Depoli položil svojo demisijo v roke Mussolinija in je nato ministrski svet v Rimu imenoval za vojaškega guvernerja senatorja Giardina. Kaj se je torej spremeno? Mesto civilista imamo na čelu Reke vojaka. Rimska vlada je razglasila, da njen najnovejši korak ne pomeni aneksije Reke k Italiji, ampak le navadno spremembo vlade. To je popolnoma resnično. Toda kljub temu ne moremo trditi, da je imenovanje generala Giardina brez vsakega pomena. Danes je imela namreč Reka vsaj nazunaj svojo samostojno reško vlado, Depoli je bil kakor rečeno Rečan. Sedaj je tudi to minulo. Položaj je postal jasen. Ako bi danes prišlo do pogajanj med Italijo, Reko in Jugoslavijo, bi ne zastopali Reke Rečani, temveč italijanski general. Italija bi torej govorila v imenu Reke in Italije obenem. Mesto 3 strank, bi si stali nasproti 2 stranki in to je vsekakor važna spremembra.

Razburjenje radi vojaške vlade.

Jugoslovanska vlada je vzela izjavo Mussolinija na znanje in rekla, da veruje pošteni besedi Italije. Časopis, posebno glasila opozicionalnih strank se pa ne strinjajo z vladom. Skoro enoglasno trdijo, da je zadnji korak Mussolinija prikrita aneksija Reke in zato zahtevajo, naj vlada vsaj protestira. Demokratje pravijo, da bi Pašič molčal, tudi če bi Mussolini poslal vojaškega guvernerja v Belgrad. Zato zahtevajo, naj se skliče tajna seja parlamenta, na kateri se mora vprašanje Reke temeljito razčistiti. Mussolini je napravil Pašiču glede Reke nove ponudbe in vse kaže, da hoče Belgrad nadaljevati po

gajanja. Opozicionalni listi pa zahtevajo, naj Jugoslavija pogajanja z Italijo pretrga in izroči vso zadevo Zvezi narodov. Koliko se misli vdati vlada pritisku opozicije, je težko proveriti. V eni stvari pa pišejo listi, da se je vlada vdala. Ministrski svet je sklenil, da protestira v Rimu proti vojaški vladi na Reki. Odpotoval je tudi poseben odpostelanec v Italijo in vzel s seboj pismo, ki ga pošilja Pašič Mussoliniu. Vsebina pisma je vedno še tajna. Morda je Pašič nove Mussolinijeve predloge odklonil, morda se pa pričnejo zopet pogajanja. O tem nas bodo poučili prihodnji dnevi. Pismo Pašičeve je zgodovinske važnosti.

Kaj pravijo v inozemstvu?

Imenovanje vojaškega guvernerja na Reki je na pravilo v tujini zelo različen vtis. Nekateri angleški listi trdijo, da je politična premoč Italije na Reki dejstvo, ki se dà spremeni ti samo z vojno. Jugoslovani naj gledajo torej le nato, da dobè mnogo trgovskih ugodnosti na Reki. Drugi listi, posebno glasila delavstva so Italiji nasprotni, ker vidijo v Mussoliniju moža, ki je potokel italijanske socialiste in komuniste. Ne toliko radi Reke kolikor radi notranje politike Mussolinija pišejo njemu sovražno. Jasno je, da skušajo Jugoslovani vplivati na inozemski tisk, da bi pisali proti Italiji. In res poročajo listi iz Londona, da je razpoloženje tamošnjega časopisa sprememb na Reki neprijazno. Belgrajska vlada dela na vse kriplje, da bi se prebivalstvo vsled pisave inozemskega in domačega časopisa ne razburjalo in poziva narod k treznemu in moškemu zadržanju. Da bi nastalo splošno pomirjenje, je sklical pomičnik zunanjega ministra gospod Panta Gavrilovič k sebi zastopnike tujih držav, katerim je pojasnil položaj na Reki in zagotovil, da je med Italijo in Jugoslavijo vsak oborožen spopad izključen. Če pride do spora, bo to le diplomatičen spor.

Ultimat Bolgariji.

Našim bravcem smo bili poročali, da so se na Bolgarskem pripravljali tako zvani Makedonstvujišči na vpad v Makedonijo, ako bi bilo prišlo do vojne na Balkanu. Naše poročilo je bilo resnično, kajti te dni je izročil jugoslovenski zastopnik v Sofiji bolgarski vladni ultimat v katerem zahteva Jugoslavija od Bolgarov, naj nemudoma zatrejo gibanje Makedonstvujiščih, ki hočejo vdreti v Južno Srbijo. Vsak vpad na jugoslovansko

ozemlje mora smatrati Jugoslavija za vzrok vojne in bo v tem slučaju vkorakala v Bolgarijo ter zasedla Sofijo. Makedonstvujišči stejejo že 60.000 mož, katerim načeljuje Teodor Aleksandrov. Bolgarija je prejela menda preko Črnega morja več milijonov pušk in 200 topov. Jugoslavija je vrgla na mejo več divizij vojaštva, ki je pripravljeno za nastop.

Bolgarska vlada je klical nemudoma sejo ministrskega sveta, kateri je predsedoval kralj Sklenila je, da ponudi Jugoslaviji vsa potrebna jamstva in je zatrla takoj list »Hinden«, ki je glasilo makedonskih revolucionarjev. Da bi ne prišlo na mesto do nemirov, je dala zastražiti obmejne kraje.

Kakor kaže, si hoče Jugoslavija zakriti pravočasno hrbet in je odločena iti v tej stvari do skrajnosti.

Kaj se godi na Španskem.

Na Španskem je proglašeno obsedeno stanje, preki sod je stopil v veljavno. Kralj je podpisal ukaz, s katerim se imenuje vojaški odbor, ki stopi na mesto dosedanje vlade. General Primo de Rivera je postal predsednik. Čina je zasedel svoje mesto, je razpustil parlament in vzel v svoje roke vso državno oblast. Kakor pri nas Mussolini tako si je dal na Španskem de Rivera izročiti polno moč, tako da bo odbor generalov delal odslej naprej zakone mesto parlamenta. Razlika obstoji pa v tem, da je Mussolini dal polno moč državnemu zboru sam, dočim si jo je da Rivera kar vzel, ne da bi prašal za dovoljenje. Nadalje je dobil pri nas Mussolini polno moč za dobo enega leta, med tem ko ima de Rivera oblast za nedolžen čas. V proglašu kralja je rečeno: »vojaški direktorji obdrži oblast toliko časa, dokler ne najde častivrednih in sposobnih mož, ki niso še omadeževani od politike.« Kedaj bodo našli generali te častivredne ljudi? To je odvisno od de Rivera. On vlada lahko na podlagi kraljevega odloka 30 let, če hoče. Parlament je odpravljen, obstoječi temeljni državni zakoni so trenutno ukinjeni, nad časopisjem je vpeljena cenzura.

Nova narodna brama.

Kakor pri nas Mussolini tako skuša v Španiji general de Rivera ustvariti poleg rednega vojaštva še neke vrste narodne brambe, obstoječe iz prostovoljnih vojakov, pristašev diktatorja. Ime teh brambocev se glasi »somaten« in pomeni »pozor, stoj!« Nihova organizacija je obstajala že prej v Kataloniji in sedaj bi se moral po načrtu de Riveri raztegniti čez celo državo. Ako se de Riveri posreči izpeljati organizacijo Narodne brambe po vsej Španiji, se njegova politična moč silovito okrepi in vkorenini, ker se bo pač naslanjala na puške in bajonet. Zmagovalec postane neodvisen nele od parlamenta, temveč celo kraljeve vojske. Morda se zdi de Riveri to neobhodno potrebno, kajti že sedaj se čujejo glasovi, da niso vsi generali navdušeni za novo diktatorja. De Rivera je namreč izločil iz vojaškega direktorija vse svoje tekmece in jih potisnil v ozadje, da bi ne postali nevarni. Nerezolovljnost se pojavlja tudi v različnih organizacijah častnikov, češ da dela de Riveri vse po svoji glavi in na lastno pest. Iz tega vidimo, da se zmagovalec ne more zanašati na celokupno vojsko in morda računa

tudi že s tem, da bi se utegnil del vojaštva spuntati njegovi diktaturi. Zato se skuša de Rivera najbrž osvoboditi odvisnosti od kraljeve vojske in si ustvarja lastno, slepo vdano armado, na katero lahko vedno in vsakem slučaju računa.

Guverner se je uprl.

Ena najtežavnjih nalog, katere mora rešiti de Rivera, je ureditev afriške pokrajine Maroko. Že zadnjič smo poročali, da so se domačini uprli španskemu gospodstvu in zadali španski vojski hude poraze. Danes je dejela še v polnem puntu, kar prizadeva Špancem težke skrbi. V javnem mnenju so se pojavile dve strugi: eni pravijo, da je treba zatreti gibanje domačinov v krvi, drugi pa mislijo, da se je treba z uporniki pobotati. Španija naj razširi svoje gospodstvo v Maroku z mirno, premišljeno propagando. De Rivera je mnenja, da je treba vporabiti obe metodi obenem. Z enim delom upornikov, ki so se izkazali bolj zmerne,

naj se sklene sporazum, ostalim Maročanom pa naj se napove brezobziren boj. Nabolj odločnim in zagrizenim upornikom načeljuje neki Abd-el-Krim in tega moža je treba podjarmiti z vojaško silo. Španija mora oprati sramoto, ki jo je doživel v bitkah proti Maročanom.

To kaže biti program generala de Rivere. Svojo politiko v Maroku je začel diktator brž izvajati in je zato odstavil dosedanjega civilnega guvernerja v tej deželi. Toda glej čudo, civilni guverner se ni maral vdati in je poziv de Rivere kratko in malo odklonil. Mož je odstavljen, toda vlada kljub vsemu še naprej v Maroku. Po našem bo sicer de Rivera skoro govor zmagal, toda punt civilnega guvernerja utegne povečati zmešnjave v Maroku in poslabšati položaj Špancev v tej deželi.

Upor guvernerja dokazuje, da je ureditev in pomirjenje Maroku mora največnja preizkušnja nove vojaške vlade.

Ne zdi se nam verjetno, da imajo tako dalekosežen pomen besede, ki smo jih zgoraj prinesli v doslovнем prevodu. Če pa bi ga imele, naj bo prepričana vlada v Rimu, da bomo znali povzdigniti svoj glas, da se bo slisal daleč. In sola ne bo v tem slučaju več za naše otroke kakor hram božji, kar je bila vedno; smatrali jo bomo mi in naši otroci za hišo, kjer se vlica v mlada srca strup. In ali hoče to doseči vlada v Rimu? Mislimo, da ne.

Potovanje slovenskih učiteljev po Italiji. — Sijajen uspeh pevskega zbora v Benetkah.

Kakor je našim bravcem znano, je te dni pevski zbor Zvezde slov. učiteljev v Julijski Krajini začel napovedano potovanje po severnoitalijanskih mestih. Pevski zbor je nameraval prediti glavno vajo v Trstu, kar pa mu ni bilo dovoljeno vkljub posredovanju tržaških italijanskih glasbenikov. Kakor nam poročajo, je pevski zbor nastopil najprej v Benetkah v gledališču Rossini, ki je bilo nabito polno poslušalcev. Pevski zbor je dosegel nepričakovani uspeh. Slovenske narodne pesmi je moral večkrat ponoviti, kajti odobravanju ni hotelo konca.

Gibanje proti preklinjanju.

V Čedadu se je te dni vršilo zborovanje, sklicano na pobudo odbora proti preklinjanju. Zborovanja se je vdeležilo veliko število meščanov. Kot govorniki so nastopili tudi odlični zastopniki vojaških in civilnih oblastev, ki so vsi s topimi besedami vzpodbjali na boj proti preklinjanju. Po mestu so bili nalepljeni letaki z zelo poučnimi napisimi, kakor »Kletvina maže um in srce«, »Preklinjanje je znak moralnega propadanja«, »Preklinjanje je znak neumnosti«, »Preklinjanje je zasramovanje Boga in domovine« i. t. d.

S tem gibanjem naših italijanskih sodeželanov se popolnoma strinjam. Naj bi le našli mnogo posnemovalcev tudi med našim ljudstvom. Saj ima naše ljudstvo v teh hudičasih samoše Boga, h kateremu se lahko obrne: ali naj še Njega preklinja? Preklinjanje res ne dela časti nobenemu narodu, — tudi slovenskemu ne.

Onim, ki hočejo v Ameriko,

javlja agencija Llojda Sabauda v Gorici, via Contavalle št. 4, da odpotujejo njihovi parniki točno po potovanjem načrtu, ki ga je agencija objavila v listih. Vse nasprotne vesti, ki jih širijo različni ljudje po deželi, so lažljive ter hočejo ž njimi samo izkoristiti izseljence.

Parniki Lojda Sabauda odpotujejo iz Genove, potovanje s temi parniki je zelo udobno, ker so najmodernejše urejeni, imajo električno razsvetljavo, telefon, ventilatorje i. t. d.

Agencija posebno opozarja na to, da nima zaupnikov in zastopnikov po deželi. Zato ni treba verovati ljudem, ki bi hoteli v njenem imenu

sklepati pogodbe, pobirati denar itd. Vsakdo lahko dobri pri zgoraj imenovani agenciji, ki jo vodi g. E. Rošič, vsa potrebna pojasnila brezplačno.

Centralno bogoslovno semenišče v Gorici.

Centralno bogoslovno semenišče se otvori dne 12. oktobra. Ta dan morajo biti v teklu popoldneva vsi gg. gojenici v zavodu, kjer bo naslednji dan ob 8. uru sv. maša »De Spiritu S.« Predavanja začnejo dn. 15. t. m.

Za sprejem je potrebno: 1) zakonito rojstvo, 2) krstni list in domovnica, 3) spričevalo o lepem vedenju, izdano od domačega dušnega pastirja, 4) potrebno zdravje, dokumentirano z zdravniškim spričevalom, 5) spričevalo o absolvirani gimnaziji, oziroma tretjem liceju.

Frošnje za sprejem je treba nasloveni na pristojni ordinarijat: roj. in pristojni v goriško nadškofijo na ordinarijat v Gorici, rojeni in pristojni v tržaško-kopersko škofijo na ordinarijat v Trstu, rojeni in pristojni v škofijo Poreč-Pula na ordinarijat v Poreču in rojeni in pristojni v škofijo Krk (Veglja) — in sicer v kraju, ki pripadajo danes Italiji — na ordinarijat v Zadru.

Učna doba traja štiri leta.

Morebitne nadaljnje informacije da je posamezni ordinarijati ali pa podpisani.

Ker je pomanjkanje duhovščine veliko, dobijo gg. kandidati po dovršenih študijah lahko takoj službo.

Vodstvo centr. bogoslovnega semenišča v Gorici, dne 17. 9. 1923.

msgr. Jakob dr. Brumat, rektor.

IZJAVA.

Prejeli smo sledečo izjavo, ki jo radi priobčujemo.

Istrski duhovniki, zbrani dne 30. avgusta 1923. na konferenci v Jelsanah, izražajo »Goriski Straži« priznanje in zahvalo za njen odločni nastop proti nekrščanski in denunciantski pisavi tržaške »Edinosti« v polemiki o političnih umorih. Obsojamo absolutni nacionalizem zapadnoevropskega vzorca, ki je krščanskemu in slovanskemu duhu nasproten, in česar praktična aplikacija more imeti za naš narod le škodljive posledice. Pozivamo vse sobrate-duhovnike, naj podpirajo in širijo edino-le tako časopisje, ki brez vsake rezerve priznava krščanska in slovanska kulturna načela.

Andrej Furlan, župnik, Ig. Žganjar, žup. Iv. Kovačič, žup., Mihael Hušo, dekan, Iv. Koruza, žup., Al. Lesar, kaplan, Dr. I. M. Kržišnik, dekan, Janko Dolenc, eksposnit, J. K. Jamnik, eksposnit, Josip Škoda, kaplan, Hubert Leiter, kapl. Andrij Gabrovšek, kaplan».

IZGUBLJENO.

Dne 10. t. m. je neka oseba zgubila na poti od ulice Camposanto do Kronberga zapisnik in invalidno knjižico. Pošten najditelj je naprošen, da jo odda na zupanstvu v Solkanu ali v vikariatu v Kronbergu, kjer bo primerno nagrada.

Podprefekt je zagotovil, da bo ukre-

nil vse, kar je v njegovih močeh, in z vsemi razpoložljivimi sredstvi, da odstrani iz mesta in okraja vse pijačke, tatove in slaboglasne ljudi ter prepreči gibanje vseh onih, ki žive od nezanesljive in pustolovske politike.«

Tatovi in politični delaveci pod enim košem. Hvala lepa!

Ali je mogoče?

Te dni je imel ministrski svet v Rimu kaj zanimivo sejo. Na dnevnom redu je bila razprava o preuredbi ljudskih šol, na eni prejšnjih sej se je razpravljalo tudi o preuredbi višjih šol, toda preuredba višjih šol naše ljudstvo, kateremu se zapirajo še ljudske šole, manj zanima. Uradno poročilo govori tudi o poučevanju neitalijanskih jezikov v ljudskih šolah. »S 4. čl. novega načrta — pravi poročilo — se postavlja pouk državnega (italijanskega, pr. ur.) jezika na absolutno prvo mesto, katero mu gre, medtem ko se poučevanje drugih jezikov, ki so v rabi v nekaterih pokrajnah, omejuje na posebne ure.« Kaj pomeni to? Da se bosta hrvatski in slovenski jezik, ki sta pač dejstvena jezika v Julijski Krajini, poučevala le po nekoli ur?! Mi smo ponovno poudarili v našem listu, da nima naše ljudstvo prav nič proti temu, da se v slovenskih ljudskih šolah poučuje tudi italijansčina — naj se je, sicer sele v vojnih letih tudi nemščina. — Mi se drimo pregovora: »Kolikor jezikov znaš, toliko mož veljaš.« Toda slovansko ljudstvo v Julijski Krajini je odločno proti temu, da bi njegovi otroci hodili v šolo — pozabljati svoj materinski jezik. Pri vseh narodih sveta velja načelo: Poučuj otroka v materinskem jeziku! Vse dosedanje delo Italijanov na šolskem polju nam je priča, da se tudi oni drže zasega večnega pravila. Zakaj naj bi se ravno našim otrokom vzela ta pravica?

Postelji in drgnivši si oči, pogledal v kot sobane ter videl poleg širokega cgnjišča, mlađe deklico, katera je sedela na kamenitih tleh in zrla vanj s široko odprtimi očmi. Skozi okrogle šipe iz debelega zelenega stekla, vdelanega v svinčeni okvir, je prodiral v sobo tako malo mračne svetlobe, da je Rudolf komaj mogel razločiti črete svojega gosta Domislil pa se je, kaj to pomeni. Njegov ljubček Radlob mu je obenem z nabranim davkom prinesel iz tega pohoda takšen plen, ukraden po noči iz pastirske koče in pa tudi neko žival, vjetlo na motvozu. Baron je stal poleg deve in jo dvignil na rokah s tal. Nasmejal se je radostno na vse grlo, potegnivši jo na vso moč k luči. Poobičaju pastirskih deklet je imela lase namazane s slanino in spletene na glavi v veliko kito. Bila je na pol na-

ga, kajti ko so jo vjeli, so jo povezali z vrvmi in vlekoč zvezano poleg konja, so raztrgali njeno jopico in spodnjico, narejeno iz debele, vaške tkanine. Na odmey smehta je gospod Radlob odprl duri in stoeč na pragu, je kazal gospodarju svoje bele zobe. Rudolf je zamahnil z roko in ogovoril deklico. Ni ga razumela, marveč začela nekaj govoriti v narečju Romanov, potomcev cesarske vojske, kateri bivajo na rebrnih gorovjih, ki obkoluje dolino Gaster. Njen rimski poluobraz, zale oči in kriki, kipeč pod začrnello kožo, so ga jele begati. Ko jo je tako z zanosom gledal, je ona naenkrat skočila proti njemu, stismila pest, ga sunila v prsi in porinila na posteljo ter obenem z drznim skokom skočila na potlakovana tla. Malone znorelo jo je vjel ob času ter jo hotel oglušiti z močnim u-

darcem, kar ga cdvrne od te namere njen pogled. Ta pogled ga je prešinil skozi in skozi slično bodalu. Polasti la se ga je nakrat nevolja do te deklice. Odvrmil se je proč od nje in omahoval za trenutek. Na to je poklical Radloba z naročilom, naj mu takoj osedla konja. Ko so njegova kopita zaropata na tlaku, je prijet dekle močno za roko, jo pospremil na stopnice, privezel s trakom k sedlu, zasedel konja in odjezdil skozi duri. Jezeče tako, je niti enkrat ni pogledal. Šele ko se je vstavil v dolini Lütsch, se je obrnil proti njej. Niti za trenutek ni spustila izpred svojih oči niti njegove roke niti sekire, seče ob sedlu. Njena okroglja, začnela ramena so neprestano trepetala, beli zobje, slični volku, so klepetali in znoj ji je brez prestanka v kapljicah stal na čelu.

Legenda o gozdnem bratu.

Povest, poljski spisal Štefan Žeromski.

Baron iz Mürtchensteina je že nekoliko dni blodil po tem prostranstvu. Uprav pred dvema letoma se mu je tukaj pripetil nek neznavaden dogodek. Nekega dne je spal do belega dneva v največji sobi svojega gradu. Že je namreč precej časa deževalo in megla se je razgrinjala po okolici. Tega dne je Rudolf bil zaspan od jučira, torej ne da bi pogledal niti na božji svet, je postal nekoliko slug z vodstvom Radloba na čelu češ, da naj gredo pobirat davek od pastirjev, katere je bilo v takem času najlaže naskočiti in jih prisiliti, da so odrajtali to, kar gre. Iz trdega spanja ga zbudi naenkrat šum in šepet. Skočil je urno po koncu, se vsedel v

Mestne novice

Smrtna kosa.

V nedeljo 16. t. m. je umrl v svojem stanovanju v via Caprin v bližini severne postaje g. Anton Češčut star 60 let, adjunkt pri podprefekturi v Gorici. Služboval je dolgo vrsto let pri političnem oblastvu v Gorici. Pred prevratom je bil tajnik okr. glavarstva. Vsi, ki so imeli opravke s političnimi oblastmi, bodo ohranili ljubaznjivega in postrežljivega moža v dobrem spomini. Počivaj v miru! Preostalom naše sožalje.

Amerikanski milijonar v Gorici.

Zadnje tedne je potoval po Italiji mani amerikanski milijonar Otto Kahn, da bi proučil gospodarske razmere naše države. Koncem prejšnjega tedna je bil tudi pri nas v Gorici. Kakor poročajo italijanski listi, je bil zadovljen nad silnim razmahom našega gospodarstva v zadnjem času. Obiskal je tudi nekatera najbolj znanja bojišča in pokopališča. Iz Gorice je odšel v Trst, da premotri tudi možnji silni razmah gospodarstva.

Zopet tatvine.

Pred kratkim smo z zadovoljstvom ugotovili, da hoče novi g. podprefekt zatrepi z vsemi razpoložljivimi sredstvi razne temne elemente, ki se pojavijo po našem mestu. Kljub vsem naporom varnostnih organov so tatvine še vedno na dnevnem in nočnem redu. V soboto po noči so n. pr. ukradli iz dvorišča Izidorja Lečica v ulici Akvileja kuretnine za 200 lir. Ravnotako je v soboto popoldne zmanjkal g. Andreju Vidiču iz Plav, ko je stopil v neki urad na korzu, dvokolo, ki ga je pustil za nekaj trenutkov v veži dotične hiše.

Mrak v Gorici.

V soboto 22. t. m. ob 20h vprizori dramatični odsek «Adrije» v Trg. domu Petrovičeve drame «Mrak». Čisti donos prireditve je namenjen Dij. Matici. V soboto vsi v Trgovski dom!

Slovensko žensko društvo v Gorici

je pricelo svoje vsled poletnih počitnic prekinjeno delovanje z odborovo sejo dne 14. sept. Določilo se je, da bodo redne odborove seje vsaki 1. četrtek v mesecu od 14. — 15.ih, delavnji dan vsaki četrtek od 14.—16.ih. uradni dan za stranke pa vsaki torek od 14.—15.ih v društveni sobi, v I. nadstr. «Trgovskega doma». Ob delavnih dnevih se sprejemajo naročila za pripravo in napravo ročnih del, na kar se posebno opozarjam naše na deželi bivajoče učiteljice in priateljice društva.

Vsem obiskovalcem lanskoga tečaja za francosčino bodi javljeno, da se ta tečaj nadaljuje in vsi oni, kateri se zanimajo za ta jezik, so vabljeni, da se priglaše do 15. okt. Pričakujemo, da ne bo manjkal ničesar izmed lanskih vdeležencev.

Ustanovi se na novo tečaj za italijansčino, na katerega opozarjam zlasti šolsko mladež v srednjih šolah, ki se mora večkrat boriti z težkočami jezika.

Istotako na novo se ustanovi tečaj za slovensčino.

Prijave za vse te tečaje se sprejemajo do 15. okt. ob uradnih urah v društveni sobi, v I. nadstr. «Trgovskega doma» ali pa izven uradnih ur v III nadstr. istotam, pri g. Vidmarjevi. Šolnina za vsaki tečaj bo odmerjena po številu obiskovalcev: čim več jih bo, tem nižja postane. Poslužuje se pridno te ugodne prilike in prijavljajte se v obilnem stenu!

One članice, katere so zastale s članino, so naprošene, da jo kmalu poravnajo!

Akad. fer. društvo «Adrija»

Direkt skupno z goriškim srednješolskim dijaštvom v soboto 29. t. m. v Trg. domu poslovilni večer z zelo obširnim in raznovrstnim programom.

Poslala se bodo te dni tudi posebna vabila. Vabimo!

Izpiti na kr. srednjih šolah v Idriji v jesenskem roku t. I.

V smislu naredbe kr. min. za uk se morajo vsi dijaki, ki želijo na novo vstopiti, pa tudi oni, ki so že obiskovali srednje šole v Idriji, pismeno prijaviti pri ravnateljstvu do 29. t. m. in izrecno navesti razred, v katerega se hočejo vpisati.

1) Sprejemni izpiti za I. razred gimnazije in realke bodo dne 11. in 12. oktobra od 9.—12. in od 14.—17 h. Ti dijaki se imajo zglašiti v spremstvu oceta ali katrgega drugega sorodnika dne 11. oktobra od 8.—9. h pri ravnateljstvu in prinesti s seboj krstni list in zadnje šolsko izpričevalo. Ti učenci morajo do 31. decembra t. I. dopolniti starost 10 let. Mlajši se sprejemajo samo pod pogojem, ako so dobili izpričevalo 4. razreda ljudske šole s klasifikacijo najmanj 8/10 v vseh predmetih. — Sprejemni izpiti za I. razred realke in gimnazije so pismeni in ustmeni in obsegajo slovenščino in računstvo. Pismeni izpit iz slovenščine sestoji iz narekovanja ali pa obnovitve, pri čemur pride v poštev pisava, iz računstva pa iz naloge iz starih osnovnih operacij s celimi in desetinskimi stevilami. Pri ustmenem izpitu iz slovenščine se zahteva gladko čitanje obnovitev in razlaganje běrlnega sestavka in poznavanje slovenških oblik. Pri ustrem izpitu iz računstva se zahtevajo osnovne operacije kakor pri pismenem.

2) Sprejemni izpiti za višje razrede obeh zavodov se bodo vršili dne 9., 10. in 11. oktobra od 8.—12. in od 14.—17. h. Prošnje za sprejem v višje razrede morajo biti kolekovane z 1 liro in opremljene s krstnim listom, z zadnjim izpričevalom in z izrecno označbo razreda, za katerega želijo delati sprejemni izpit z domovinskim listom in z dokazom istosti prisilca (to je s sliko, potrjeno po županstvu ali pa po notarju, zato stuje tudi potni list) in se morajo predložiti najkasneje do 28. septembra 1923.

3) Pismeni izpiti zrelosti za one kandidatke, ki se na novo prijavljajo, kakor tudi za one, ki imajo ponavljalne izpite začnejo dne 1. oktobra in se nadaljujejo dne 2., 3., 4., 5. in 6. oktobra. Ustmeni izpiti začnejo dne 8. oktobra ob 8 h. Prošnje in priloge kakor pod 2).

4) Pristojbine, vpisnina in šolnina.

Vpisnina za I. razred in za novodošle dijake iznasa 60 lir. Pristojbina za sprejemne izpite za I. razred gimnazije in realke 60 lir. Učenci I. razreda smejo prositi za odlog plačanja. Pri dobrem napredku, lepem obnašanju in pri ubožnosti staršev je vsakemu učencu možno, doseči oprostitev plačanja šolnine po pogojih, ki jih bo odredilo kr. naučno ministrtvo. — Pravilno opremljene prošnje se imajo takoj ob začetku šolskega leta izročiti razrednikom.

Vsak dijak gimnazije in realke ima plačati takoj pri vpisovanju 16. 50. lir za telovadbo.

Šolnina za I., II. in III. razred gimnazije in za I.—IV. razred realke iznasa na leto 100 lir, za IV. in V. razred gimnazije 200, za licej in za višjo realko 300 lir. Šolnina se plača v 4. enakih obrokih, in sicer pri vpisu, konec decembra, februarja in aprili vsakega leta. Učenci I. razreda smejo prositi za odlog plačanja. Pri dobrem napredku, lepem obnašanju in pri ubožnosti staršev je vsakemu učencu možno, doseči oprostitev plačanja šolnine po pogojih, ki jih bo odredilo kr. naučno ministrtvo. — Pravilno opremljene prošnje se imajo takoj ob začetku šolskega leta izročiti razrednikom.

Na nepravilno opremljene in zakasnele prošnje se ravnateljstvo ne sme ozirosati.

Opomba. Občinstvo se ponovno opozarja, da morajo vse vloge na ravnateljstvo biti pravilno kolekovane. Za odgovor mora stranka priložiti zavitek s točnim naslovom in z znamkami, sicer ne dobi odgovora.

Kaj je novega na deželi

Sv. GORA.

Na praznik dne 8. in v nedeljo dne 9. t. m. je bilo na našem vrhu Živahnno kot še malokdaj. Na tisoče in tisoče pobožnih romarjev od vseh strani se je prišlo pokloniti naši gorski Kraljici. Brez pretiravanja lahko trdimo, da jih je bilo nad desetisoč. Vsled velikega navala je bila začasna cerkev, oziroma kapela premajhna. Zato so se vršile slovesne sv. maše in pridige oba dni na prostem, in sicer na razvalinah prejšnje ponosne bazilike, Sv. maše so se brale na nekdanjem glavnem oltarju. Bilo je sicer zelo slikovito, toda brezvomno je pohitela marsikatera vroča prošnja proti nebu, da bi se kmalu zopet dvignila iz razvalin obnovljena nekdanja veličastna bazilika.

Opozarjam romarje, ki gredo na Sv. Goro, da tam ni trafike, ker je oblastvo ni dovolilo. Kadilci vzemite zato tobačni material s seboj! Za jedila je preskrbljeno.

KANAL.

Ker so zadnji dogodki v našem trgu in okraju vzbudili občo pozornost, vemo, da so čitatelji «Goriške Straže», radovedni, kaj je pri nas najnovješega. Marsikaj bi bilo treba oteti pozabljalosti, toda za danes naj zastoste že sporočimo javnosti novi odbor našega fašja: pol. tajnik inž. Caccese Fr.; odborniki: kap. Fazzoli, geom. De Filippo, Mistichelli in Musich. Mi smo z odborom zadovoljni, ker so v njem vsi Italijani.

Velika prireditv v Rihemberku.

Na bendimsko kvaternico 23. IX. proslavi tukajšnje K. S. I. D. petnajstletnico svojega obstoja z veliko javno prireditvijo. Poleg domačih telovadcev nastopijo tudi vsi sosedni telovadni odseki. Za telovadci nastopi tudi vrsta telovadkinj z dvojnimi vajami. Poleg tega nastopijo tudi pevski zbori iz Dornberga, Batuj, Kamenj, Brij, Gaberja in Saksida. Vsi ti zbori nastopajo z eno skupno pesmijo — do 160 pevcev. Pri prireditvi sodeluje «Godbeni krožek» iz Mirna. Telovadci imajo skupno vajo ob 1, pevci ob 2½ v prostorih «Hran. in pos.» Pridite vsi. K obilni vdeležbi vabi odbor.

Sv. LUCIJA ob Soči.

Vprizoritev drame v treh dejanjih «Mrak» in glume «Na Skoku» se je prenesla na nedeljo dne 23. t. m. Predstava se bo vršila ob 4h popoldne v Mikuževi dvorani.

Pohitite vsi v nedeljo v Sv. Lucijo.

Pripominjamo, da je čisti dobiček tudi te prireditve namenjen Dij. Matici.

LIVEK.

Kdor je bil 16. septembra na Livku, ta je videl, kaj vse zmorcejo Livčani. Slov. izobr. društvo na Livku je priredilo drame: Razvalino življenja. Drama je težka, a vrlji Livčani so jo izbornno igrali. S strahom sem stopil v dvorano, ker mislil sem «polomili jo bojo». Niso pa nič polomili, temveč pokazali s svojim neustrašenim nastopom, da so zmožni priediti se kaj težjega.

Seveda, povsod kjer je človek so tudi človeške zmote. Tako so se tudi pri tej igri opazile nekatere napake, na katere moramo opozoriti. Urh Kante je bil premlad nasproti svoji hčeri Lenčki, ki se že moži. Lenčka je igrala dobro, a bila je pretihka in preveč neobčutljiva. Njena srčna bol in razdrojenost je ostala skrita namesto, da bi to pokazala v govoru in kretnji. Po mojem osebnem mnenju je igrala Toma najbolje, samo drugič naj glasnejše govor. Martin, Ferjan, Sirk in Mica so igrali tudi dobro, vendar bi lahko bolje. Martin je bil v govoru v prvem dejanju in zadnjem enak brezčuten človek. Sirk ne zna markirati pijanca. Glavna napaka, ki

se je opazila pri vseh je prehitro govorjenje. Napaka je bila tudi na koncu, ko Martin Lenčko zadavi; Lenčka je prehitro umrla.

Društveniki, le korajžno — ne bojte se nikogar!

IZ ŠTANJELA.

V nedeljo, dne 16. t. m. smo končali sv. misijon, ki so ga vodili preč. gospodje z Grada pri Mirnu v družbi z gospodom patrom Romualdom.

Kakor se dogaja povsod, tako je bilo tudi pri nas. Nekateri so se bali sv. misijona v začetku. Ko so se pa prepričali na svoje oči in na svoja ušesa, da sv. misijon ni nič hudega, ampak, da je le prijeten čas Gospodovega obiskovanja, so ga vzljubili in so prav v obilnem številu pazno poslušali pridige ter prejemali sv. zakramente. Tako smo se za nekoliko časa odtrgali iz prahu zemlje...

Križ, ki smo ga pred sklepom blagoslovili, nam bo v bodrilo, tolažilo in v spomin vseh milosti sv. misijona.

Pretežak je, da bi ga bili mogli nositi v sprevodu, zato smo pa zaključili misjon s sprevodom z Najsvetješim, katerega se je vdeležila velika množica.

Zahvaljujemo se ob tej priliki prečastitim gospodom misjonarjem in jim kličemo: Bog plačaj Vašo požrtvovalnost in Bog blagoslovi seme, ki ste ga sejali. —

LOKOVEC.

Dne 14. t. m. je umrl po daljši in težki bolezni previden s tolazili sv. vere. občepričljen občan g. Franc Bremec, Zlomar. Kako so vsi spostovali blagega pokojna, je pokazal lep pogreb, katerega se je udeležilo zelo mnogo ljudi med temi vse ugledno občinstvo z g. zupanom. Pokojnik je bil blagega značaja, zelo delaven in napreden mož, ki si je bil z vztrajnim delom postavil trdno domačijo. Bil je tudi več let podžupan in bil v občini vedno spostovana oseba. Svetila mu večna luč, preostalom pa naše sožalje.

SVINO pri Kobaridu.

Slov. izobraževalno društvo na Svinetu priredi v nedeljo 23. septembra veselico. Na sporednu je igra: Babilon ali zmesnjavo nad zmesnjavo, komedija v 5 dejanjih in petje. Ce se hočete posteno nasmejati, pridite v nedeljo na Svineto. V slučaju slabega vremena se igra preloži na 30. septembra.

PRVAČINA.

«Goriška Straža» je priobčila 23. julija t. l. dopis pod naslovom: «Sprejem prefekta v Dornbergu». Sedaj po skoro dveh mesecih sprejemamo iz Prvačine od načelnikov obeh krajevnih godb popravek, ki ga z res iskrenim veseljem priobčujemo. Popravek namreč slove:

«Ni res, da bi o priliki poseta g. prefekta Pisentija v Dornbergu dne 15. 7. 1923. svirala naša godba ob njegovem odhodu «Slovenec, Srb Hrvat», pač pa je res, da je godba svirala koračnico «Giovinezza.»

Prvačina, dne 12. 9. 1923.

Načelnika obeh godb:

Ivan Persič l. r. Furlani Albert l. r. Gospoda načelnika naj bodita prepričana, da je Straža poročala svoječasno v dobrì veri pač tako, kakor se je glasil dopis. Vzamemo pač na znanje, da vrla godba ni svirala znane slovenske himne Slovenec in Hrvat, temveč Giovinezza. Slovenska javnost naj blagovoli potem takem spremeniti svoje mnenje o pravski godbi. To storimo tem raje, ker ne maramo delati stari sokolski godbi in narodnim slovenskim možem krivice.

MIREN.

Kvaternica se obhaja v nedeljo 23. septembra 1923. na Gradu v Mirnu.

Prva služba božja se obhaja ob 6. uri, druga ob 10. uri. Popoldne shod M. D. ob 3. uri, ob 4. uri večernice. — K veliki vdeležbi vabi predstojništvo.

GOSPODARSTVO

Kaj je z žganjekuho?

Prinašamo zelo važen članek, ki ga priobčuje zadnji «Gospodarski list».

Prvi zakon, ki je spremenil prej veljavno zakonodajo o žganjekuhi, je zakon z dne 22. oktobra 1922 št. 1409; objavljen v «Gazzetti Ufficiale» št. 263 z dne 10. novembra 1922. Na podlagi tega zakona so bila raztegnjena na naše pokrajine vsa določila, veljavna v starih pokrajinah Italije razen onih glede prostorov, kjer se žganjekuha vrši. Predpisi glede prostorov morejo stopiti (ne morajo) v veljavo s koncem 1. 1924.

Najvažnejša določba raztegnjenega zakona je ta, da ni več dovoljena davka proti žganjekuha za domačo vporabo. Dovoljen pa je lastnikom žganjskih kotlov za dobo 2 let (do 11. novembra 1924) popust polovice davka za toliko žganja, kot ga je bilo prej davka prostega za domačo vporabo.

S tem zakonom določen davek je znašal 10 L na 1 l 100% alkohola in je bil do danes že dvakrat povisan, in sicer z zakonom z dne 28. decembra 1922 št. 1672 (v veljavi od 1. januarja 1923) je bil prvič povisan ta davek na 12 L na 1, drugič pa z zakonom z dne 9. julija 1923 (v veljavi z dne 14. julija 1923) pa na 15 L.

Kako visok je ta davek pri našem žganju? Davek od 15 L na liter velja za 100% ganje, kar ni več žganje, temveč čist alkohol, čist spirit. Naš tropinovec ima največ 50% alkohola, kar pomeni, da se nahaja v 1 l 150% žganja pol litra alkohola; torej plača tako žganje polovico od 15 L to je 7.50 L državnega davka. Ako ima tropinovec le 40% alkohola, plača 4/10 od 15 L, to je 6 L. Recimo, da ima brinjevec 30% alkohola, plača 3/10 od 15 L ali 4.50 L. Slivovka ima recimo 25% alkohola, torej plača vsak liter 1/4 od 15 L, kar je enako 3.75 L na liter. Ta davek je državni davek in ne izključuje deželne doklade.

Od 1. januarja 1923 naprej se plača davek od dobe kuhanja in ne od dobrijih litrov žganja. Vsak lastnik kotla ima eno listino, sestavljeno od pristojne davčne oblasti, na kateri je zapisano, koliko davka se plača od tega kotla, ako se kuha z njim skozi 24 ur. Dnevna taksa žganjekuhe zavisi:

1. od velikosti kotla,
2. tvarine, ki jo hočemo žgati,
3. stevila dnevnih napolnenj in
4. od davka na 100% alkohol.

Naši kotli vsebujejo navadno od 50 l do 150 l. Večjih kotlov je pri nas malo. Za vsak kotel je določeno, koliko kg grevanj določene tvarine, surovine za žganje.

Pri nas kuhamo žganje iz vinskih tropin, sadnih tropin, svežega sadja, brinja itd. Za vsako imenovanou tvarino je določeno, koliko čistega alkohola da 100 kg te tvarine. Seveda dobimo pri večjih kotlih vedno nekaj več žganja iz enakega stevila kg surovine. To zakon o žganjekuhi tudi upošteva, in sicer pravi, da dobimo iz 100 kg vinskih tropin pri kotlu od 50–70 litrov 2.70 alkohola, pri kotlu od 75–150 l 2.80 l in pri večjih kotlih 3 l 100% alkohola. Pri vinu — ako kuhamo pokvarjeno vino — so te postavke precej višje.

Stevilo dnevnih napolnenj je za naše razmere mnogo previsoko in tu taci tudi vzrok, zakaj je pri nas žganjekuha onemogočena. Na naše kotle skuhamo dnevno okoli 4–7 kotlov, uradno se pa to stevilo za precej poviša. Dnevno stevilo kotlov se seveda menja po tvarini, ki jo kuhamo.

Davek je stalen in določa 15 L od 1 l čistega alkohola, oziroma pri nas do 11. novembra 1924 polovico.

Dnevno takso za žganjekuho dobimo na ta način, da množimo stevilo kg — izraženo v % — ki je na kotel in tvarino določena, s številom kotlov, ki jih dnevno skuhamo, vse skupaj zopet množimo s številom litrov alkohola, ki ga dobimo

iz gotove tvarine pri določenem kotlu, ter zopet vse skupaj množimo z davkom na 1 l čistega alkohola. Primer: Ivan Kopač ima žganjski kotel, ki drži 70 l. Uradno je določeno, da gre v njega 35 kg. 0.35 q tropin; dnevno napolnimo ta kotel 10 krat; 100 kg tropin = 3 l alkohola (ne žganja), davek je 15 L na l alkohola. Torej:

$0.35 \times 10 \times 3 \times 15 = 157.5$ L, kar predstavlja dnevno takso za kuhanje tropin na kotel Ivana Kopača.

(Konec prihodnjie).

VALUTA.

Dne 19. septembra si dal ali dobil:
za 100 dinarjev — 24.40 — 24.80 L.
za 100 avstr. kron — 3.2 — 3.3 stot.
za 1 dolar — 22.45 — 22.60 L.
za 1 funt 102.30 — 102.60 L

Domače je le domače,

so dejale nekdaj naše gospodinje in zahtevale povsod le domače testenine „PEKATETE“. So najcenejše, ker se zelo nakuhajo.

Lloyd Sabaudo

V kratkem odidejo iz Genove v

Severno Ameriko

veliki parniki:

«CONTE ROSSO»

«CONTE VERDE»

3. in 21. oktobra 1923.

V Južno Ameriko

«Regina d'Italia» 10. oktobra 1923.

«Tomaso di Savoia» 31. oktobra 1923.

CONTE VERDE»

14. novembra 1923

V AVSTRALIJO:

«Principessa Giovanna» 12. okt. 1923.

Vsi odhodi se vršijo natančno po potovalnem načrtu.

AGENCIJA:

GORICA, VIA ONTAVALLE št. 4.

Izredni občni zbor

Tolminski hranilnici in posojilnice v Tolminu se bo vršil dne 30. sept. ob 1. uri popoldne v zadružni pisarni s sledenim dnevnim redom:

1. Sklep gledě dviganja hramilnih vlog, vloženih pred 3. novembrom 1918.
2. Slučajnosti.

V slučaju, da ne bo ob določenem času občni zbor sklepčen, se bo vršil pol ure kasneje občni zbor, ne gledě na stevilo navzočih članov. Odbor.

PRESELJITEV.

Podpisani vljudno naznanjam, da sem se iz dosedanjega bivališča preselil v hišo št. 7. nasproti gostilne Bratina in ondi odpril svojo krojaško delavnico in prodajalno izgotovljenih oblek. Cenjenim odjemalcem se pripomorem za nadaljnja naročila.

V Ajdovščini, dne 16. sept. 1923.

Ivan Kertelj,
krojaški mojster

Potri neizmerne žalosti naznanjam, da vsem sorodnikom, znancem in prijateljem pretužno vest, da nas je naš nad vse ljubljeni edini brat, oče, svak, stric g.

Pavel Hrast

zapustil ter se preselil v večnost.

Pogreb dragega pok. bo 17/IX. ob 5 h iz hiše žalosti k večnemu počitku.

Amalija, sopoga, Janko, sin, Eliza por. Kavšič, Marija por. Gabršček, Matilda por. Butistuti, sestre.

VABILO.

Hranilnica in posojilnica v Mirnu bo imela svoj Redni občni zbor dne 7. oktobra ob 3 urah popoldne v svojem uradu s sledečim dnevnim redom:

1. Poročilo načelstva in nadzorstva.

2. Odobritev računa za leto 1922.

3. Volitev načelstva in nadzorstva.

4. Sučajnosti.

K udeležbi vabi

Odbor.

Odlična družina sprejme dijakinjo na hrano in stanovanje. Naslov pri upravnosti.

HARMONIJ v dobrem stanu kupim takoj. Ponudbe na upravo «Goriške Straže».

ZOBOTEHNIŠKI AMBULATORIJ

Brezigar Rudolf

sprejema od 8—12. predp. in od 2—6 pop. Viale XXIV Maggio (prej Via Tre Re) št. 16, II. nadstr.

Zdravnik

Dr. F. Jakončič Gorica

Gospodska ul. (Via Carducci) 6 ordinira za notranje in otroške bolezni.

Prodaja na obroke.

S prvim septembrom je otvorila firma: «Grande Emporio Rateale» (centrala v Trstu),

Via Duomo 5, II.

svoje podružno skladišče.

Prodaja: izgotovljene oblike in po meri, najfinješe manufakturno blago, suknje, dežne plašče, obuvalo, klobuke, ovratnike, rokavice, naramnice, perilo itd.

Cene brez konkurenco! Obroki mesečni in tedenski. Krojačnica prvega reda. — GORICA, Via Duomo 5-II.

Kmetovalci!

Kdor želi TOMAŽEVO ŽLINDRO, kalijovo sol ali druga umetna gnajila, naj jih naroči pri domači hranilnici ali zadrugi, v goriški okolici pa pri

Zadružni Zvezi v Gorici

CORSO GIUSEPPE VERDI 37, I. nadstropje.

TEOD. HRIBAR (nasl.) - GORICA

CORSO VERDI 32 (hiša Centr. Posoj.)

Velika zaloga češkega platna iz znane tovarne Regenchart & Rymann, vsakovrstno blago za poročence kakor tudi velika izbira moškega in ženskega sukna.

Blago solidno!

Cene zmerne!

Naša zavarovalnica L' „UNION“

je največji svetovni zavod. Delniški kapital Fr. 20 Milijonov, zav. kapitali v veljavi čez 70 Milijardov Fr. Ustanovlj. 1828.

Generalni zastopnik AVGUST RAVNIK
Gorica, Corso V. E. 28-I.

Zastopniki se še sprejmejo.